

In het kader van de geplande bouw van een klimaatloods aan de Weverbosdreef te Gentbrugge (provincie Oost-Vlaanderen) voerde een archeologisch team van Monument Vandekerckhove nv in juni 2012 een archeologische prospectie uit op het terrein. Opdrachtgever voor het onderzoek was vzw Natuurpunt. Aangezien de bouw van de loods gepaard zal gaan met een verstoring van de bodem adviseerde de Dienst Stadsarcheologie van de stad Gent voorafgaand aan de werken een archeologische evaluatie door middel van proefsleuven, teneinde te vermijden dat waardevol archeologisch onderzoek ongedocumenteerd verloren zou gaan. Verspreid over het terrein werden twintig proefsleuven gegraven tot op het niveau waarop de archeologische sporen zich manifesteerden.

Het archeologisch onderzoek leverde slechts een klein aantal sporen op. Met uitzondering van één kuiltje gaat het steeds om gracht- en greppelstructuren die te volgen waren over meerdere sleuven. Deze structuren bevatten nauwelijks dateerbaar vondstmateriaal. Vermoedelijk is het terrein in het verleden enkel als landbouwgebied in gebruik is geweest, waarbij de grachten en greppels een afwaterende en begrenzend functie hadden. Gezien de lage sporendensiteit, het ontbreken van echte nederzettingssporen en het quasi ontbreken van dateerbaar archeologisch vondstmateriaal, wordt geen verder onderzoek geadviseerd.

BASISRAPPORT

ARCHEOLOGISCHE PROSPECTIE

WEVERBOSDREEF GENTBRUGGE
(prov. OOST-VLAANDEREN)

BASISRAPPORT

Monument Vandekerckhove nv
Oostrozebekestraat 54
8770 INGELMUNSTER

Auteur: Tina BRUYNINCKX
Redactie: Bert ACKE

Afdeling Archeologie
Rapport 2012/12

Figuur 1 op schutblad: Algemeen zicht op zone II.

0. ADMINISTRATIEVE GEGEVENS

Opgraving ☐		Prospectie ☒	
Vergunningsnummer: 2012/197			
Datum aanvraag: 24/04/2012			
Naam aanvrager: BRUYNINCKX Tina			
Naam site: Gentbrugge, Weverbosdreef			
Naam aanvrager metaaldetectie: BRUYNINCKX Tina			
Vergunningsnummer metaaldetectie: 2012/197 (2)			

Opdrachtgever:	Natuur- en Landschapszorg vzw Coxiestraat 11 2800 Mechelen
Uitvoerder:	Monument Vandekerckhove nv Oostrozebekestraat 54 8770 Ingelmunster
Bevoegde Vlaamse overheid:	/
Bevoegde Intergemeentelijke Archeologische Dienst:	Gunter Stoops (Dienst Stadsarcheologie van de Stad Gent)
Projectleider:	Bert Acke
Leidinggevend archeoloog:	Tina Bruyninckx
Archeologisch team:	Bart Bot, Tina Kellner
Plannen:	Tina Bruyninckx
Conservatie:	/
Start veldwerk:	04/06/2012
Einde veldwerk:	20/06/2012
Wetenschappelijke begeleiding:	/
Projectcode:	GEWE12
Provincie:	Oost-Vlaanderen
Gemeente:	Gent
Deelgemeente:	Gentbrugge
Plaats:	Weverbosdreef
Lambertcoördinaten:	X = 108604; Y = 191345; X = 108628; Y = 191247; X = 108696; Y = 191317; X = 108784; Y = 191274
Kadastrale gegevens:	Gent Afdeling 22, Sectie A, Percelen 625D, 627C en 629C
Beheer opgravingsdata:	Dienst Stadsarcheologie Dulle-Grietlaan 12 9050 Gentbrugge
Beheer vondsten:	Dienst Stadsarcheologie Dulle-Grietlaan 12 9050 Gentbrugge
Titel:	Archeologische prospectie Weverbosdreef Gentbrugge (prov. Oost-Vlaanderen). Basisrapport.
Rapportnummer:	2012/12
Contact:	info@monument.be; T: +32 51 31 60 80

1. INHOUDSTAFEL

0. ADMINISTRATIEVE GEGEVENS.....	2
1. INHOUDSTAFEL	3
2. INLEIDING	5
3. BESCHRIJVING VAN DE VINDPLAATS	7
3.1. GEOGRAFISCHE EN TOPOGRAFISCHE SITUERING.....	7
3.2. BODEMKUNDIGE SITUERING	9
4. HISTORISCHE EN ARCHEOLOGISCHE VOORKENNIS.....	11
5. ONDERZOEKSMETHODE.....	13
5.1. RANDVOORWAARDEN	13
5.2. BESCHRIJVING VAN DE OPGRAVINGSMETHODE.....	14
5.2.1. <i>Veldwerk</i>	14
5.2.2. <i>Vondstverwerking en rapportage</i>	15
6. BESCHRIJVING VAN DE AANGETROFFEN SPOREN	17
6.1. STRATIGRAFIE	17
6.2. RESULTATEN	19
6.2.1. <i>Zone I</i>	19
6.2.2. <i>Zone II</i>	28
7. INTERPRETATIE EN DATERING	43
8. SAMENVATTING EN AANBEVELINGEN	47
9. LITERATUUR.....	49
10. BIJLAGEN	51

2. INLEIDING

In het kader van de geplande bouw van een klimaatloods aan de Weverbosdreef te Gentbrugge (provincie Oost-Vlaanderen) voerde een archeologisch team van Monument Vandekerckhove nv op 4 juni, 19 juni en 20 juni 2012 een archeologische prospectie uit op het terrein. Opdrachtgever voor het onderzoek was vzw Natuurpunt. De geplande milieuvriendelijke loods zal dienen om machines en toestellen in te stallen. Vanuit deze locatie zullen dan allerlei beheerwerkzaamheden uitgevoerd worden op verschillende plaatsen in Oost-Vlaanderen, tevens zal het project ook een sociale werkplaats zijn. Aangezien de bouw van de loods gepaard zal gaan met een verstoring van de bodem adviseerde de Dienst Stadsarcheologie van de stad Gent voorafgaand aan de werken een archeologische evaluatie door middel van proefsleuven, teneinde te vermijden dat waardevol archeologisch onderzoek ongedocumenteerd verloren zou gaan. De topografische en bodemkundige omstandigheden van de site scheppen immers een zekere archeologische verwachting.

In dit basisrapport worden de resultaten van het archeologisch prospectieonderzoek voorgesteld. In enkele inleidende hoofdstukken worden de geografische, bodemkundige, historische en archeologische situering van het terrein toegelicht, alsook de gebruikte methodologie bij het onderzoek. Vervolgens worden de resultaten besproken en wordt een interpretatie gegeven aan de aangetroffen sporen en vondsten. Als besluit volgt een synthese van de resultaten met aanbevelingen voor mogelijk vervolgonderzoek. Het geheel wordt verduidelijkt door middel van kaarten en foto's. Als bijlage zijn de overzichtsplannen opgenomen. Bij het rapport hoort een DVD met daarop alle foto's, de plannen, de inventarissen en de digitale versie van deze tekst.

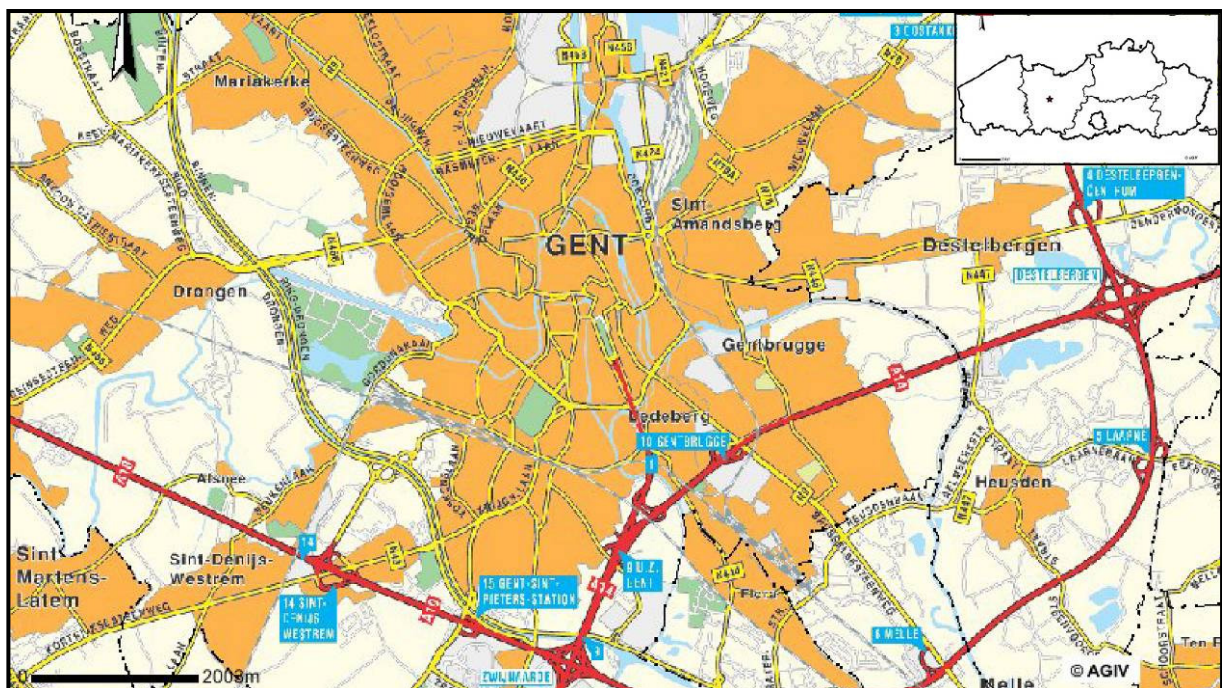
Langs deze weg wordt eveneens dank betuigd aan volgende personen en instanties die zorgden voor een aangename samenwerking en bijdroegen tot het vlotte verloop van het onderzoek: Nico Vanderkimpfen, Ellen Detaeye en Lo Saerens (vzw Natuurpunt), Gunter Stoops (Dienst Stadsarcheologie stad Gent) en landmeter Christophe Verheyen (bvba ViVer).

3. BESCHRIJVING VAN DE VINDPLAATS

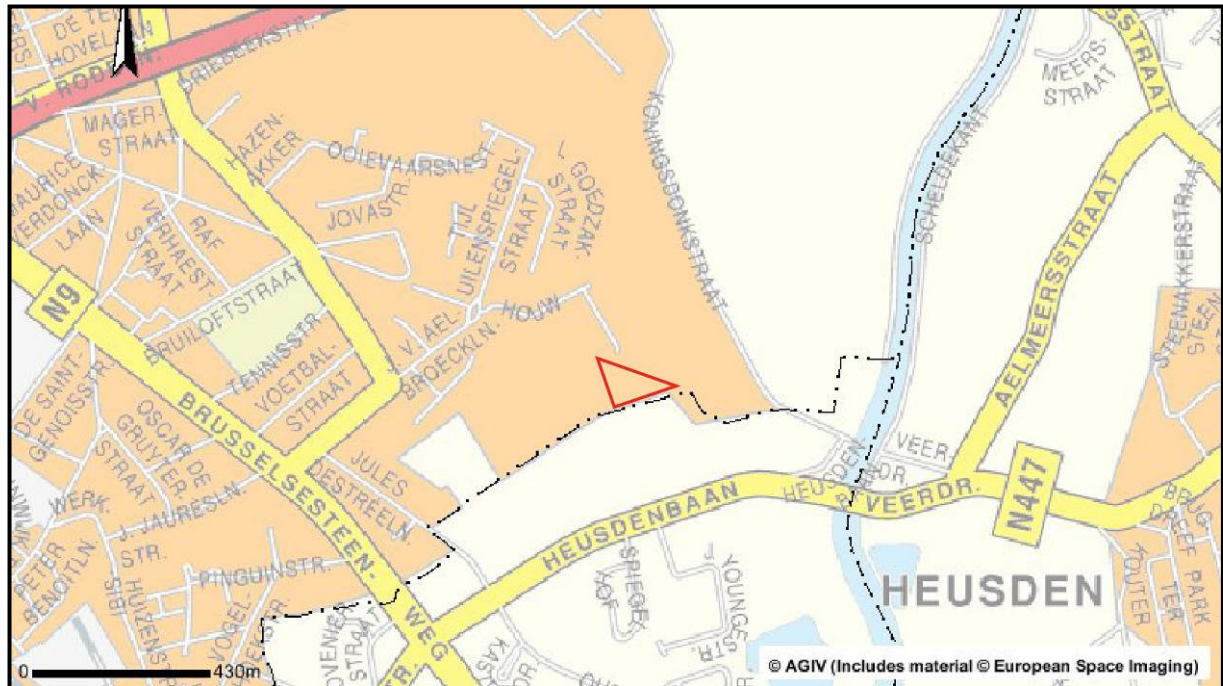
3.1. Geografische en topografische situering

Gentbrugge is een deelgemeente van de stad Gent in het centrum van de provincie Oost-Vlaanderen. De deelgemeente is gelegen ten zuidoosten van de stadskern. Van het noorden tot het zuidoosten wordt Gentbrugge omringd door een bocht van de Schelde, die ook de grens vormt met de deelgemeente Sint-Amandsberg en de gemeente Destelbergen. Voorts paalt het in het westen aan de Gentse deelgemeente Ledeborg en in het zuiden aan de gemeenten Merelbeke en Melle. Landschappelijk ligt Gent aan de samenvloeiing van de Leie en de Schelde.

Het onderzoeksgebied situeert zich aan de Weverbosdreef, in het uiterste zuiden van Gentbrugge, en valt samen met de percelen 625D, 627C en 629C, Gent afdeling 22 sectie A. Het ligt zowat 500m ten westen van de Schelde en was voorafgaand aan het archeologisch onderzoek in gebruik als weiland. De totale oppervlakte van het plangebied bedraagt bijna 15000 m², de hoogte van het terrein schommelt tussen +5,40m TAW en +5,50m TAW.

Figuur 2: Algemene situering van de deelgemeente Gentbrugge (© <http://geo-vlaanderen.agiv.be/geo-vlaanderen/ikonus/#>).

Figuur 3: Aanduiding van het onderzoeksgebied op de stratenatlas (© <http://geo-vlaanderen.agiv.be/geo-vlaanderen/ikonos/#>).

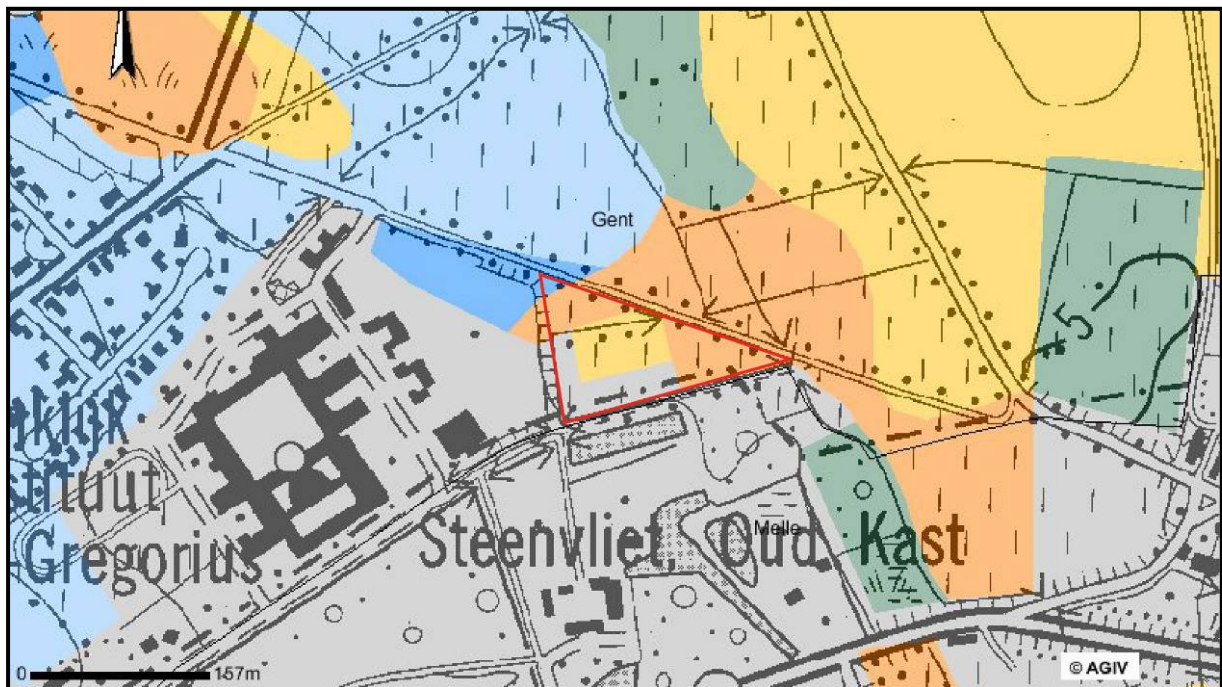

Figuur 4: Aanduiding van het onderzoeksgebied op een satellietfoto (© <http://www.gisoost.be>).

3.2. Bodemkundige situering

Gentbrugge situeert zich in zandig Vlaanderen en bestaat landschappelijk en bodemkundig uit twee gebieden: een vrij hoog zandgebied (5 tot 15m) dat nagenoeg volgebouwd is, en een alluviale vlakte gevormd door het overstromingsgebied van de Beneden-Schelde.¹ De opgravingszone bevindt zich ter hoogte van de grens tussen beide, op de overgang tussen de zand- en zandleembodems naar de alluviale klei.

De bodemkaart van Vlaanderen geeft aan dat de onderzochte zone gekenmerkt wordt door een matig natte tot natte zandleembodem.² Het centrale deel van het terrein (gele zone op de bodemkaart) wordt aangeduid met de code Pdp(o), die gegeven wordt aan matig natte lichte zandleembodems zonder profiel en met sterk antropogene invloed. De bovengrond is donker grijsbruin en gaat over naar bruingrijs tot grijs met roestverschijnselen die beginnen tussen 40 en 60cm. In de diepere horizonten (>70cm) is het materiaal bleekgrijs met fijne roestvlekjes. De rest van het onderzoeksgebied (oranjerode zone op de bodemkaart) valt onder de code sPep, die staat voor natte lichte zandleembodems zonder profiel. De donker grijsbruine bovenlaag is 20 tot 30cm dik. De roestverschijnselen beginnen intens onder de bouwvoor en de reductiehorizont begint tussen 100 en 120cm.

Figuur 5: Situering van het onderzoeksgebied op de topografische bodemkaart (© <http://geo-vlaanderen.agiv.be/geo-vlaanderen/bodemkaart/>).

¹ <http://inventaris.onroerendergoed.be/dibe/geheel/21115>

² <http://geo-vlaanderen.agiv.be/geo-vlaanderen/bodemkaart/>; VAN RANST & SYS, 2000, pp. 154 en 159.

4. HISTORISCHE EN ARCHEOLOGISCHE VOORKENNIS

De vroegste archeologische vondsten aangetroffen in Gentbrugge dateren uit de late Bronstijd. Het gaat om enkele baggervondsten uit de Schelde die in verband worden gebracht met de opgegraven nederzetting van de urneveldencultuur in Destelbergen.³ Bij graafwerken door particulieren werden talrijke galloromeinse vondsten aangetroffen in het zogenaamde “Kamp” ter hoogte van de Voordries en nabij de vroegere Romeinse heirweg van Gent naar Bavay. Deze werden steevast geïnterpreteerd als de restanten van een Romeins kamp. Verder onderzoek zou hier echter aangewezen zijn.

De oudste bekende vermelding van de gemeente gaat terug tot 1163.⁴ In 1228 werd het, samen met andere heerlijkheden uit het graafschap Aalst, in leen gegeven aan de heer van Rode. Tot 1793 behoorde het tot het Land van Rode. Tot het midden van de 19de eeuw bleef Gentbrugge een dorp met een arme landbouwersbevolking. De dorpskern ontwikkelde zich op het noordelijke deel van de hogere zandgronden en stond enkel in verbinding met Gent en Ledeberg. Met de vestiging vanaf het midden van de 19de eeuw van industrie geconcentreerd aan de oever van de Schelde en de aanleg van de ringspoorweg raakte Gentbrugge steeds meer volgebouwd en raakte het noordwestelijke deel van de gemeente vergroeid met Gent.

In de onmiddellijke omgeving van het onderzoeksgebied werd nog geen archeologisch onderzoek uitgevoerd. Op het ter beschikking zijnde kaartmateriaal is het gebied steeds open terrein geweest (nat weiland). De ligging van de site, aan de westkant van de Schelde op de overgang van alluviale klei naar zandleem en zandbodems, schept een zekere archeologische verwachting.

³ <http://inventaris.onroerenderfgoed.be/dibe/geheel/21115>; <http://cai.erfgoed.net>

⁴ <http://inventaris.onroerenderfgoed.be/dibe/geheel/21115>

5. ONDERZOEKSMETHODE

5.1. Randvoorwaarden

De voorziene startdatum van het archeologisch onderzoek was oorspronkelijk vastgelegd op 27 februari 2012. De werkzaamheden werden echter voor onbepaalde duur uitgesteld omdat het terrein door Natuurpunt nog moest vrijgemaakt worden van obstakels, zoals de afbraak en opruiming van enkele stallingen. Gezien de zeer hoge grondwaterstand in het voorjaar kwam dit uitstel het onderzoek ook ten goede. Het veldwerk werd aangevat op 4 juni 2012 maar diende de dag nadien al gauw gestaakt te worden door hevige regenbuien. Door de slechte weersvoorspellingen en een noodzakelijke reparatie van de kraan werd in samenspraak met Natuurpunt beslist om het vervolg van het onderzoek naar een latere datum te verschuiven. 19 juni konden de werkzaamheden hervat worden en op 20 juni 2012 werd het veldwerk afgerond.

5.2. Beschrijving van de opgravingsmethode

5.2.1. Veldwerk

Het te onderzoeken terrein werd onderverdeeld in 2 zones (zie situeringsplan). Zone I valt daarbij samen met perceel 629C, terwijl zone II percelen 625D en 627C omvat. Beide zones worden van elkaar gescheiden door een gracht. In zone I werden 7 sleuven afgegraven. Sleuven 1 tot en met 6 werden aangelegd volgens een min of meer N-Z oriëntatie, parallel met de westelijke perceelsgrens en haaks op de gracht tussen beide zones. Enkel sleuf 7 was O-W gericht om in de smalle oostelijke hoek van het terrein toch nog een zo groot mogelijk oppervlakte te kunnen onderzoeken. De afstand tussen de sleuven bedroeg nooit meer dan 11,50m. Sleuf 1 werd twee maal onderbroken om de dikke wortels van enkele populieren te kunnen ontwijken. Sleuf 2 werd in het noorden wat ingekort omdat er een stort lag als restant van de afbraak van enkele stallingen. Ter hoogte van sleuven 3 en 4 werd telkens een kijkvenster aangelegd om de waarde van enkele sporen beter te kunnen inschatten.

In zone II werden 13 sleuven aangelegd. Hier diende voor de plaatsing van de sleuven rekening gehouden te worden met het golvend terrein als gevolg van een afwateringssysteem naar de zuidelijke gracht. Het was noodzakelijk de sleuven aan te leggen op de NNW-ZZO georiënteerde ruggen omdat de lager gelegen grond ertussen zwaar te lijden had onder plasvorming en de sleuven onmiddellijk zouden volstromen met water als ze daar gegraven zouden worden. De afstand tussen deze sleuven was afhankelijk van de afstand tussen de ruggen en schommelde aldus tussen 8m en 13m. Sleuf 20 was NW-ZO gericht om de hoek van het terrein beter te kunnen onderzoeken. In het zuiden van zone II werden een aantal sleuven enkele meters ingekort om een bosje met jonge elzen te sparen. Het terrein zal op deze plaats immers niet verstoord worden bij de bouw van de loods.

Voor het afgraven werd gebruik gemaakt van een rupskraan met een platte graafbak van 1,80m breed. De bodem werd afgegraven tot op het archeologisch relevante niveau, waar de sporen zichtbaar werden. Dit gebeurde steeds onder begeleiding van de leidinggevende archeoloog om te verzekeren dat de juiste diepte werd bekomen. Onmiddellijk na het uitgraven werden de sporen opgeschaafd, gefotografeerd en beschreven, waarna het grondplan kon worden ingetekend op millimeterpapier op schaal 1:50. Een aantal sporen werd gecoupeerd om een beter zicht te krijgen op hun opbouw. De profielen van de coupes werden eveneens gefotografeerd, beschreven en getekend op schaal 1:20. Teneinde een goed beeld te krijgen op de bodemopbouw werd in 11 sleuven ook een wandprofiel schoongemaakt, gefotografeerd, beschreven en

ingetekend op schaal 1:20. Alle vondsten werden gerecupereerd per context en in een vondstenzakje gestoken samen met een vondstenkaartje. Er werden geen bulkmonsters noch pollenmonsters of andere stalen genomen, gezien de sporen zich hier niet toe leenden. Een landmeter-topograaf stond in voor het georefereren van het terrein, het inmeten van de omstrekk van de opgravingsvlakken en het aangebrachte meetsysteem, en het bepalen van de hoogte van het terrein en de afgegraven niveaus (in TAW).

Zoals reeds vermeld werd het onderzoek bemoeilijkt door de weersomstandigheden. Door de hevige regenval kwamen de sleuven in zone I helemaal onder water te staan alvorens alle sporen konden gecoupeerd worden. Door de vrij hoge grondwaterstand kwam ook in de sleuven van zone II al gauw een laagje water te staan, maar hier konden de sporen wel op tijd volledig onderzocht worden. Daarnaast moet ook gewezen worden op de zware bioturbatie, vooral door wortels, over het gehele terrein en vooral in de nabijheid van bomen.

5.2.2. Vondstverwerking en rapportage

Na het veldwerk werd van start gegaan met de vondstverwerking en de rapportage volgens de vastgelegde richtlijnen. Voor de registratie van de sporen en het benoemen van de foto's werd de code GEWE12 (GEntbrugge – WEverbosdreef 2012) gebruikt.

De spoorformulieren, de vondstenlijst, de fotolijst en de tekeningenlijst werden samengebracht in een digitale inventarislijst. De vondsten werden gewassen, gedroogd en verpakt volgens de regels van de kunst. Vervolgens werd overgegaan tot het digitaliseren van de grondplannen, de profielen en enkele coupetekeningen met behulp van de programma's Autocad en Illustrator. Als laatste werd het rapport geschreven.

6. BESCHRIJVING VAN DE AANGETROFFEN SPOREN

6.1. Stratigrafie

Om een beeld te krijgen op de stratigrafie van de site werden verspreid over het terrein 11 wandprofielen geregistreerd, P1 t.e.m. P4 in zone I en P5 t.e.m. P11 in zone II. De opbouw van deze profielen bleek telkens ongeveer dezelfde. De sterk gebioturbeerde humeuze bovengrond is 20 tot 30cm dik en heeft een donkere grijsbruine kleur. Daaronder bevindt zich een bruine tot bruingrijze laag met een dikte van circa 40cm die doorspekt wordt door vele roestvlekken en die vaak ook veel sporen van bioturbatie vertoont. Bij P6 en P7 was hieronder nog een gelijkaardige 10 à 20cm dikke laag te zien met grote brokken ijzerconcreties. De moederbodem begint zo'n 60 tot 70cm onder het maaiveld en bestaat uit beigegele tot oranje zandleem of zand waarin soms brokjes zandsteen vervat zitten. Vanaf een diepte van 70 à 80cm is het zand grijs gereduceerd; vanaf 110cm heeft het een blauwgroene kleur. Deze stratigrafie komt overeen met wat aangeduid wordt op de bodemkaart van België (zie hoofdstuk 3.2.).

Figuur 6: Profiel 2 in sleuf 2 (zone I).

Figuur 7: Profiel 7 in sleuf 11 (zone II).

Figuur 8: Profiel 10 in sleuf 16 (zone II).

6.2. Resultaten

6.2.1. Zone I

6.2.1.1. Proefsleuven 1A, 1B en 1C

Proefsleuf 1 situeerde zich in het uiterste westen van zone I en werd aangelegd parallel met de omheining, ongeveer in N-Z richting. De sleuf diende twee keer onderbroken te worden om dikke boomwortels te ontwijken. Het meest zuidelijke deel (sleuf 1A) had een lengte van 25,60m (oppervlakte 48,33m²), het middelste deel (sleuf 1B) was 5,52m lang (oppervlakte 10,96m²), het noordelijke deel (sleuf 1C) was 6,66m lang (oppervlakte 12,80m²). De gemiddelde TAW-waarde in de sleuven 1A en 1C bedroeg +4,90m, in sleuf 1B was dat +4,75m. Het maaiveld bevond zich op circa +5,50m TAW.

In het uiterste zuiden van sleuf 1A werd een scherp afgelijnde grachtstructuur aangesneden met een O-W oriëntatie. Deze structuur, S1, was minstens 100cm breed maar bevond zich nog deels onder de sleufwand. De vrij losse organische vulling had een zeer donkere bruingrijze kleur en was sterk gebioturbeerd. Naast baksteenbrokjes bevatte deze gracht ook nog een glazen flesje, drie wandfragmenten industrieel wit aardewerk en een rode tegel met sporen van verbranding. Centraal in de sleuf kwamen twee parallelle greppels aan het licht, S2 en S3, met een tussenafstand van circa 1,50m. Deze NW-ZO georiënteerde structuren waren 60cm breed en hadden een lichtgrijze tot donkergrijze zandige vulling. Uit S3 werd een stukje faience met blauwe versiering gerecupereerd.

Sleuf 1B leverde geen sporen op. In sleuf 1C werd een NW-ZO gerichte gracht aangetroffen met een breedte van 175cm. Deze structuur, S4, vertoonde een licht grijsbruine kern met iets grijzere randen. De zandige vulling bevatte vooral in de kern zeer veel roestkleurige vlekjes en slechts enkele houtskoolspikkels.

6.2.1.2. Proefsleuf 2

Zo'n 11,5m ten O van sleuf 1 bevond zich sleuf 2. Deze sleuf was net als sleuf 1 N-Z georiënteerd en was 23,56m lang (oppervlakte 44,25m²). De sleufdiepte bevond zich in het Z op +4,89m TAW en in het N op +4,68, terwijl het maaiveld zich op circa +5,40m TAW bevond.

In deze proefsleuf werden drie greppelstructuren aangesneden. In het zuiden bevonden zich twee parallelle greppels, S5 en S6, die NW-ZO georiënteerd waren. De afstand

Figuur 9: Gracht S1 in sleuf 1A.

Figuur 10: Gracht S4 in sleuf 1C.

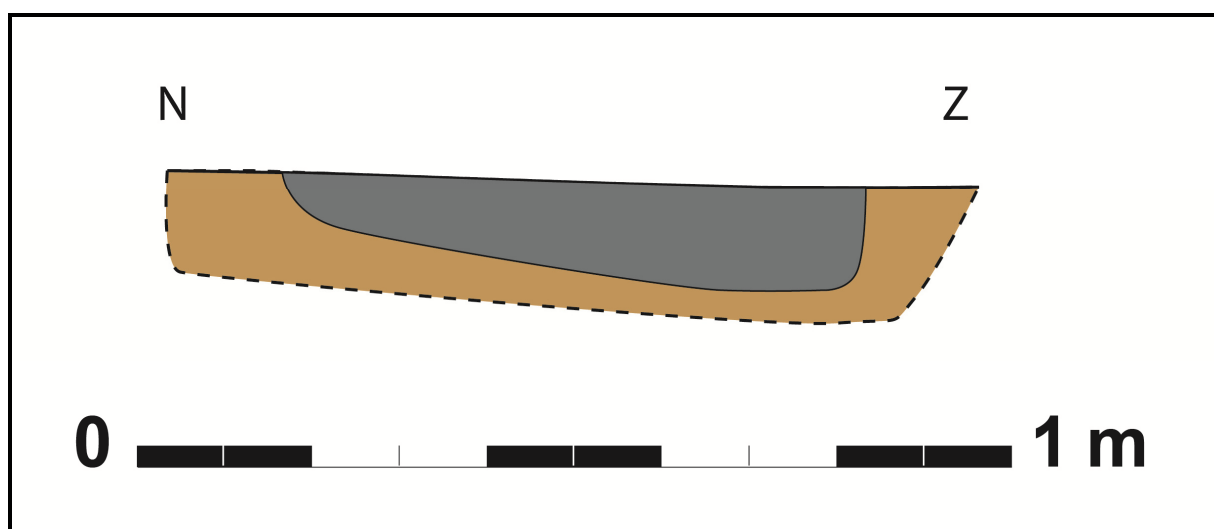
tussen beide sporen bedroeg circa 2m; hun breedte bedroeg respectievelijk 65cm en 55cm. S7, in het noorden van de sleuf, kende een NO-ZW oriëntatie en was 55cm breed. Deze scherp afgelijnde greppels waren gekenmerkt door een vrij homogene grijze zandige vulling. Een coupe op S5 toonde aan dat de diepte van het spoor slechts 13cm bedroeg. Uit de vulling kon een fragment van een hard gebakken rode tegel gerecupereerd worden.

Figuur 11: Greppels S5 en S6 in sleuf 2.

Figuur 12: Coupe op greppel S5 in sleuf 2.

Figuur 13: Coupetekening van greppel S5 in sleuf 2.

6.2.1.3. Proefsleuf 3 en KV1

Proefsleuf 3 lag 11m ten O van sleuf 2 en was eveneens N-Z georiënteerd. Deze sleuf was 31,61m lang en werd in het Z nog uitgebreid met een kijkvenster (KV1) (totale oppervlakte 77,30m²). Het archeologisch niveau werd bereikt op circa +4,80 TAW. Het maaiveld lag op +5,36m TAW in het Z en +5,57m TAW in het N.

In het zuiden van sleuf 3 werden enkele kleine ronde sporen aangesneden die op een lijn leken te liggen: S8, S11 en S12. Voor de duidelijkheid werd op deze plaats een kijkvenster aangelegd, waarbij nog enkele gelijkaardige verkleuringen aangetroffen werden: S9, S10 en S13. Enkele waren matig scherp afgelijnd, maar de meeste waren zeer vaag. Hun kleur varieerde van lichtgrijs tot donker bruingrijs. De doorsnede van deze zandige verkleuringen lag steeds tussen 13 en 20cm. Aanvankelijk werd gedacht aan paalsporen die een mogelijk gebouwplattegrondje vormden, maar een coupe op S13 maakte duidelijk dat het spoor slechts 1cm diep ging en waarschijnlijk eerder een natuurlijke verkleuring was door bioturbatie. De andere sporen werden overdekt met een zeil om de dag nadien verder te bekijken, maar door de hevige regen was dit onmogelijk. Vermoedelijk waren ook deze sporen van natuurlijke aard. Hetzelfde geldt voor S15, een halfcirkelvormige licht bruingrijze verkleuring die nog deels onder de sleufwand zat. Dit zeer vage spoor met een doorsnede van ongeveer 75cm is vermoedelijk slechts een restant van de bovenliggende laag.

S14 is het enige spoor in deze sleuf dat met zekerheid antropogeen van aard is. Deze grachtstructuur was circa 200cm breed en had een NW-ZO oriëntatie. De zandige vulling bestond uit een grijze kern met iets donkerdere randen en bevatte veel roestvlekjes en enkele wortels.

6.2.1.4. Proefsleuven 4 en KV2

Proefsleuf 4 bevond zich 9m ten O van proefsleuf 3. Deze min of meer N-Z georiënteerde sleuf was 25,04m lang en werd in het zuiden uitgebreid met een kijkvenster, KV2 (totale oppervlakte 64,84m²). De diepte van de sleuf varieerde tussen +4,80m en +4,90m TAW. Het maaiveld bevond zich in het Z op 5,34m TAW en in het N op +5,53m TAW.

S16 en S17 waren twee ronde tot ovale sporen met een diameter van respectievelijk 13cm en 16 op 20cm. Deze grijze zandige sporen waren scherp afgelijnd. S16 bleek na het couperen slechts 1cm diep te gaan. Vermoedelijk gaat het hier om natuurlijke sporen die tot stand zijn gekomen door bioturbatie.

Daarnaast bevatte de sleuf nog twee NW-ZO gerichte lineaire structuren. S18 was vrij vaag afgelijnd, was circa 120cm breed en had een NW-ZO oriëntatie. De grijze zandige vulling bevatte heel wat roestkleurige vlekjes. Mogelijk betreft het een gracht of een langwerpige kuil, maar waarschijnlijk gaat het hier eerder om een natuurlijke verkleuring. Door de zware regenval kon het spoor niet meer nader onderzocht worden. De parallelle gracht S19 had een scherpere aflijning en was 200cm breed. De structuur had een grijze kleur met een iets blekere kern. In de zandige vulling waren naast veel roestkleurige vlekjes ook heel wat wortels zichtbaar.

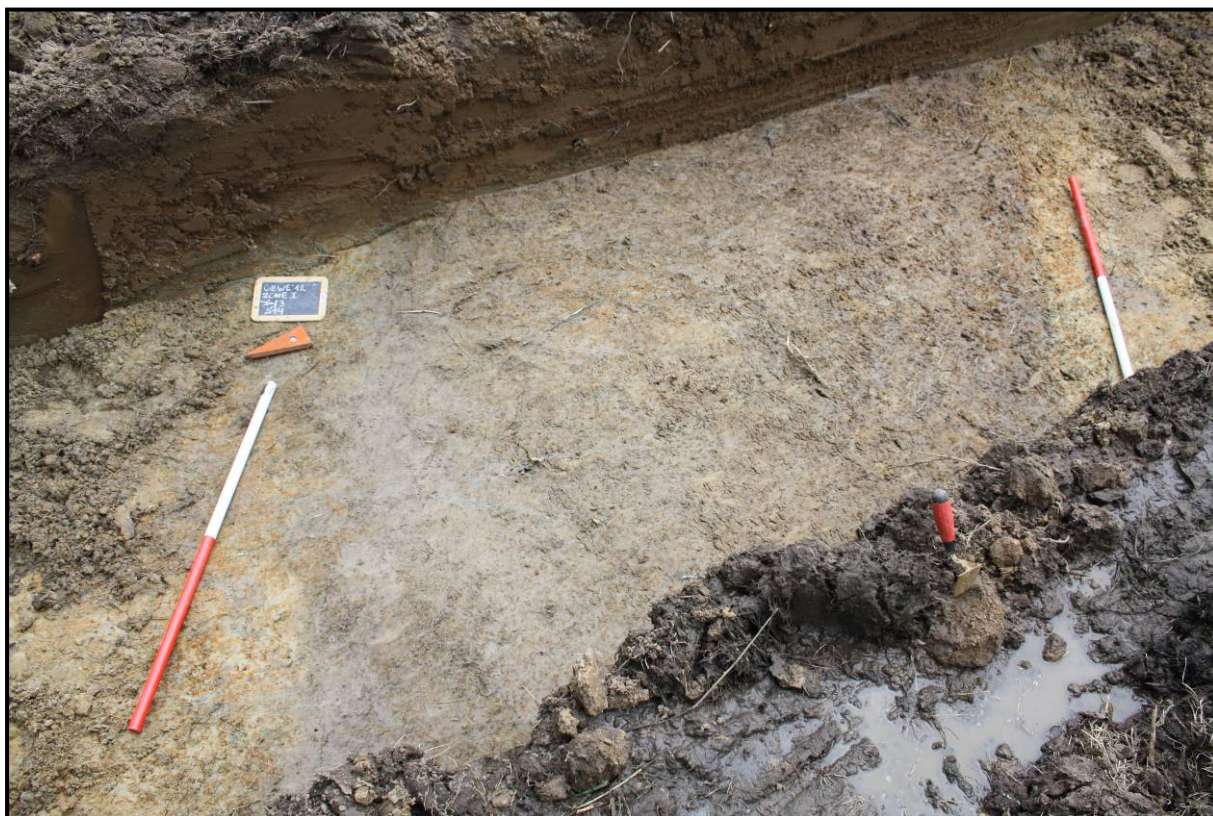
Ter hoogte van S17 werd nog een kijkvenster aangelegd maar dit leverde geen nieuwe sporen op.

Figuur 14: Vermoedelijk natuurlijke sporen S8 t.e.m. S13 in sleuf 3 en KV1.

Figuur 15: Coupe op S13 in KV1.

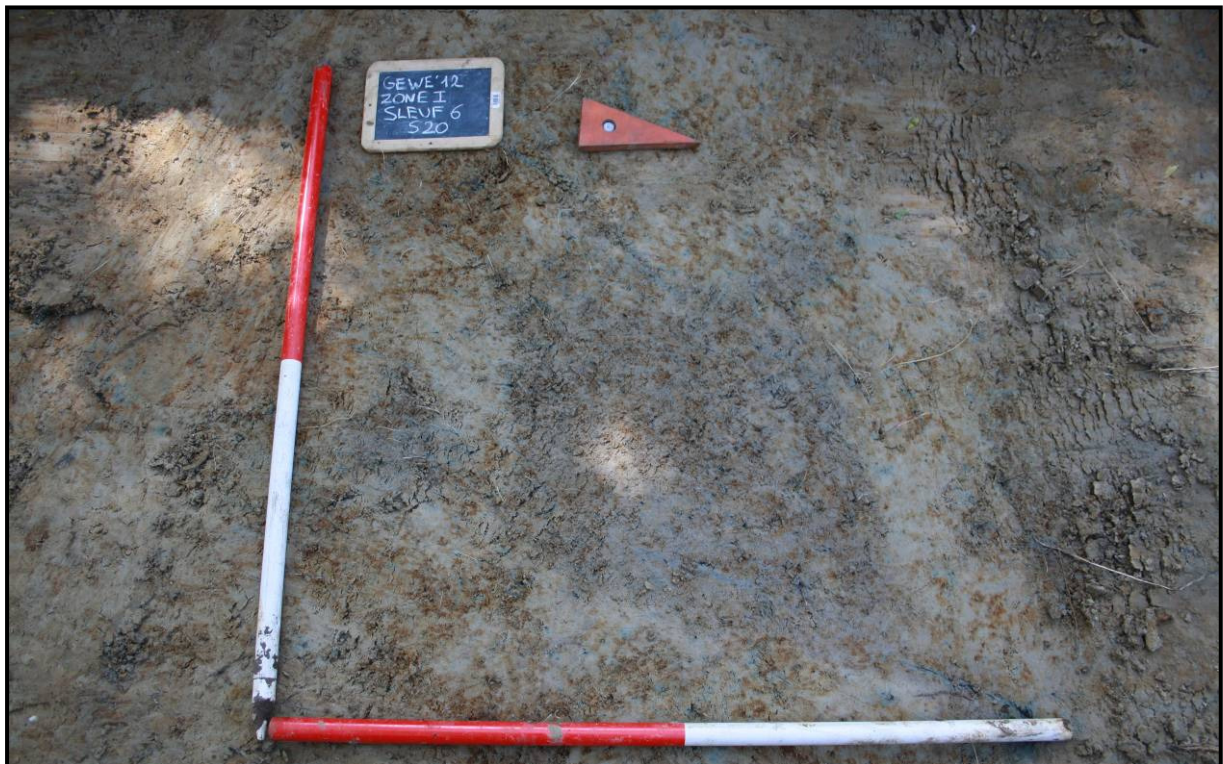
Figuur 16: Gracht S14 in sleuf 4.

6.2.1.5. Proefsleuf 5

Om een keet van Natuurpunt te ontwijken was sleuf 5 lichtjes anders georiënteerd dan de voorgaande sleuven, namelijk in NNO-ZZW richting. De afstand tot sleuf 4 bedroeg in het Z 10,30m en in het N 14,62m. De lengte van de sleuf bedroeg 15,45m (oppervlakte: 28,94m²). Het archeologisch niveau werd bereikt op circa +4,80m TAW; het maaiveld lag op ongeveer +5,45m TAW.

S20 viel op als een vrij vage onregelmatig afgeronde grijze verkleuring met veel roestvlekjes. Het is niet helemaal duidelijk of het spoor een antropogene oorsprong heeft. Mogelijk betreft het een natuurlijk spoor.

Centraal in de sleuf was een NW-ZO gerichte grachtstructuur aanwezig, S21, met een breedte van circa 175cm. Deze bestond uit grijsbruine zandleem tot lemig zand, doorspekt met roestkleurige vlekjes.

Figuur 17: Mogelijk natuurlijk S20 in sleuf 5.

6.2.1.6. Proefsleuf 6

Ten O van sleuf 5 lag de parallelle sleuf 6, met een tussenliggende afstand van 10,50m. Deze sleuf was 13,77m lang (oppervlakte: 26,07m²) en kende een diepte van circa +4,80m TAW. Het maaiveld bevond zich op +5,50m TAW.

In het uiterste Z van de sleuf bevond zich deels in de sleufwand een NW-ZO georiënteerde grachtstructuur, S22. De vulling had een grijsbruine kleur en bevatte roestvlekken en ijzerconcreties.

6.2.1.7. Proefsleuf 7

Sleuf 7 was O-W georiënteerd en bevond zich in de meest oostelijke hoek van zone I. De sleuf werd aangelegd over een lengte van 17,62m (oppervlakte: 33,39m²). De sleufdiepte bevond zich gemiddeld op +4,85m TAW, terwijl het maaiveld zich op circa +5,45m TAW bevond.

Op deze plaats werd de bodem vrij sterk verstoord door wortels van de nabijgelegen bomenrijen. In het vlak waren geen archeologische sporen zichtbaar.

6.2.2. Zone II

6.2.2.1. Proefsleuf 8

Proefsleuf 8 was de meest westelijke sleuf in zone II. Deze sleuf was NNW-ZZO georiënteerd en had een lengte van 30,28m (oppervlakte 54,50m²). De gemiddelde TAW-waarde bedroeg in de sleuf +4,95m. Het maaiveld bevond zich op circa +5,50m TAW.

In deze sleuf kwamen geen sporen aan het licht.

6.2.2.2. Proefsleuf 9

Zo'n 11m ten O van proefsleuf 8 bevond zich proefsleuf 9. Deze sleuf was eveneens NNW-ZZO georiënteerd en was 48,96m lang (oppervlakte 88,75m²). De sleufdiepte bevond zich gemiddeld op +4,75m TAW, terwijl het maaiveld zich op +5,45m TAW bevond.

Deze sleuf leverde geen sporen op, met uitzondering van een N-Z gericht restant van een oud afwateringssysteem dat wel opgetekend werd maar geen spoornummer meekreeg.

6.2.2.3. Proefsleuf 10

Proefsleuf 10 lag zo'n 9m ten O van sleuf 9 en kende eenzelfde oriëntatie. Deze sleuf was 50,70m lang (oppervlakte 98,14m²). Het archeologisch niveau werd bereikt op circa +4,75 TAW; het maaiveld lag op +5,40m TAW.

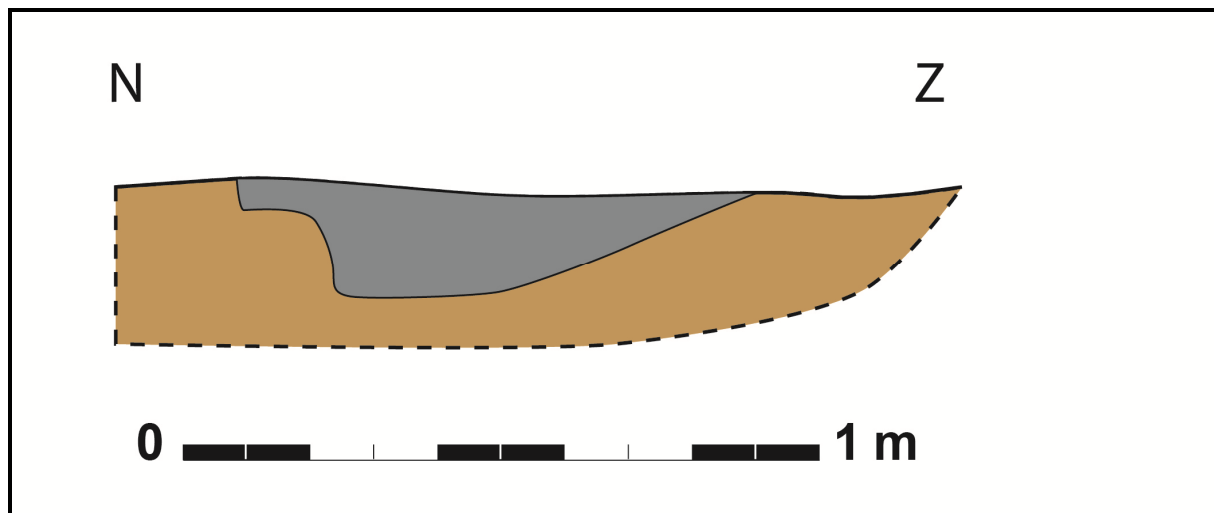
Naast twee N-Z gerichte overblijfselen van een oud afwateringssysteem, bevatte deze sleuf een afgerond rechthoekige kuil van 80cm op 40cm, S23 De vulling bestond uit grijze zandleem met wat ijzerconcreties. Uit de coupe bleek dat de diepte van het spoor 18cm bedroeg.

Figuur 18: Kuil S23 in sleuf 10.

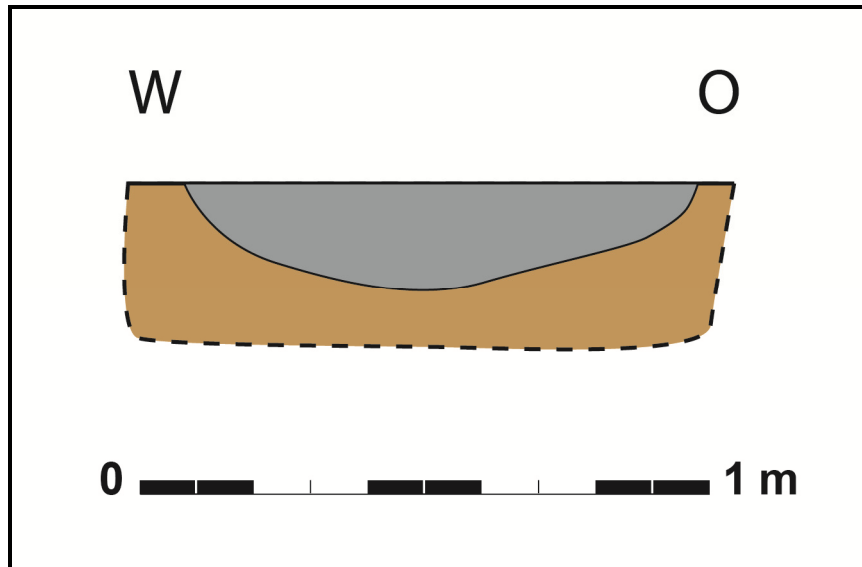
Figuur 19: Coupe op kuil S23 in sleuf 10.

Figuur 20: Coupetekening van kuil S23 in sleuf 10.

Figuur 21: Greppel S24 in sleuf 11: restant van oud afwateringssysteem.

Figuur 22: Coupetekening van greppel S24 in sleuf 11.

6.2.2.4. Proefsleuf 11

Proefsleuf 11 bevond zich 13m ten O van proefsleuf 10. Deze parallelle sleuf was 49,80m lang (oppervlakte 89,96m²). De diepte van de sleuf varieerde tussen +4,60m en +4,75m TAW. Het maaiveld bevond zich rond +5,40m TAW.

Ook in proefsleuf 11 werden twee N-Z georiënteerde greppelstructuren aangetroffen als restant van een oud afwateringssysteem. De meest zuidelijke structuur kreeg het spoornummer S24 mee en werd nader onderzocht door middel van een coupe, waaruit bleek dat de zandige grijze vulling met roestkleurige vlekken een diepte bereikte van 18cm en een breedte van 80cm.

6.2.2.5. Proefsleuf 12

De parallelle proefsleuf 12 werd ongeveer 12m meer naar het O aangelegd. Deze sleuf was 49,03m lang (oppervlakte 91,51m²). De sleufdiepte schommelde tussen circa +4,55m TAW en +4,75m TAW; het maaiveld lag in het Z op +5,42m TAW en in het N op +5,30m TAW.

In deze sleuf werd eveneens een N-Z gericht restant van een oud afwateringssysteem aangetroffen. In het N van de sleuf kwam ook een grachtstructuur aan het licht met een NW-ZO oriëntatie, S25. De zandlemen vulling van deze circa 200cm brede gracht had een donkere bruinigrijze kleur en bevatte heel wat wortels.

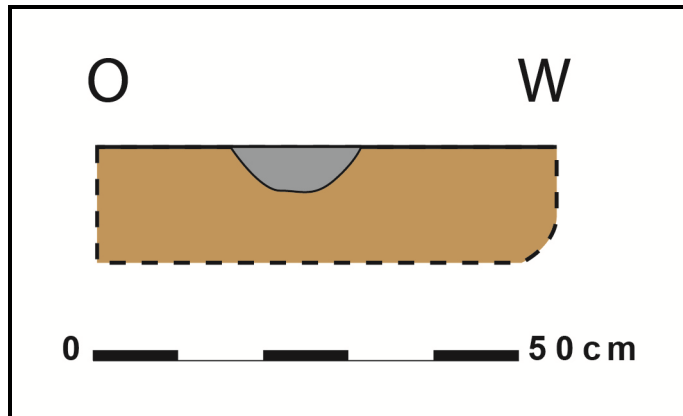
6.2.2.6. Proefsleuf 13

Ten O van sleuf 12 lag de evenwijdige sleuf 13, met een tussenliggende afstand van 8,50m. Deze sleuf was 49,32m lang (oppervlakte: 89,85m²) en kende een gemiddelde diepte van circa +4,70m TAW. Het maaiveld bevond zich op +5,40m TAW.

Naast een N-Z georiënteerde greppel als overblijfsel van een oud afwateringssysteem, kwamen in deze sleuf nog drie andere sporen aan het licht. S26 was een NW-ZO gerichte grachtstructuur die circa 280cm breed was. De zandlemen vulling was donker bruingrijs met een iets bruinere kern. Zo'n 3m meer naar het noorden lag de parallelle gracht S27. Deze was 130cm breed en had een donkere bruingrijze zandlemen vulling waarin een baksteenbrokje zichtbaar was. Deze gracht werd oversneden door een smal NNW-ZZO georiënteerd greppeltje dat slechts 6cm diep was. De zandige vulling was grijs en vertoonde roestkleurige vlekjes en wat moederbodemvermenging.

Figuur 23: Gracht S27, oversneden door greppel S28 in sleuf 13.

Figuur 24: Coupetekening van greppel 28 in sleuf 13.

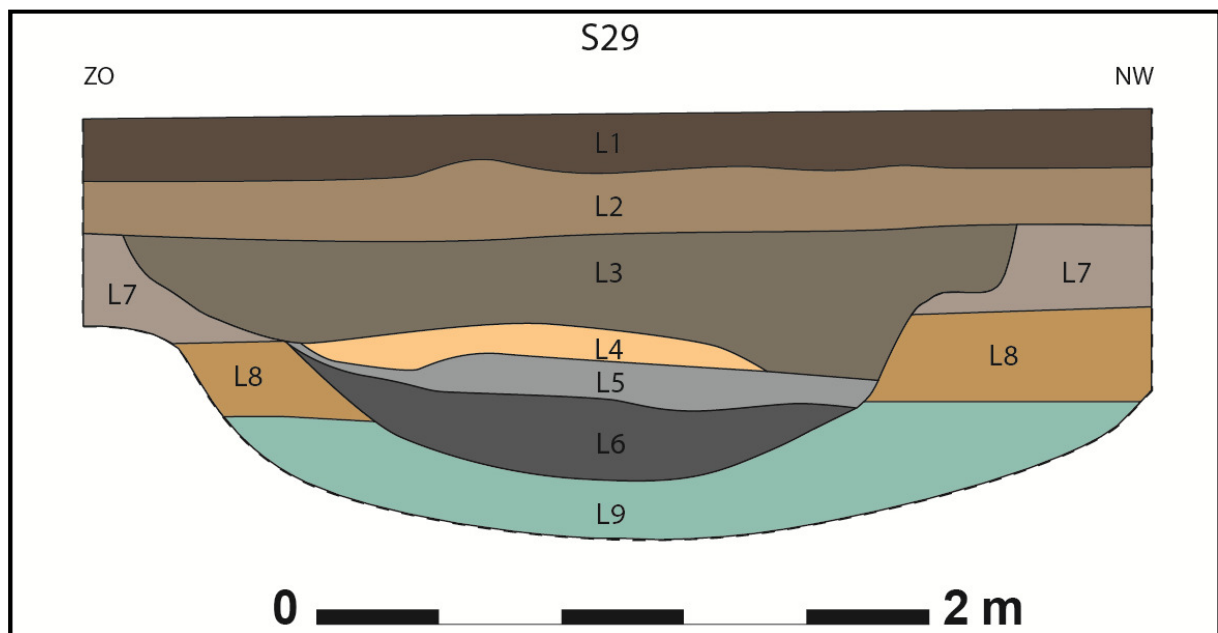
6.2.2.7. Proefsleuf 14

Ook proefsleuf 14 was NNW-ZZO georiënteerd en bevond zich 10 tot 12m ten O van sleuf 13. De sleuf werd aangelegd over een lengte van 48,31m (oppervlakte: 87,26m²). De sleufdiepte bevond zich gemiddeld op +4,80m TAW, terwijl het maaiveld zich rond +5,40m TAW situeerde.

Deze sleuf bevatte twee parallelle grachtstructuren die min of meer O-W georiënteerd waren. Hun onderlinge afstand bedroeg 4m. Gracht S29 was circa 200cm breed en 80cm diep en had een donkere bruingrijze zandlemen vulling met een bruinere kern door de moederbodemvermenging en roestkleurige vlekken. In coupe was een zekere gelaagdheid zichtbaar. Het onderste vullingspakket bestond uit donkergrijze zandleem (L6). Deze werd afgedekt door een iets lichtere grijze laag met enkele roestkleurige vlekjes (L5). Daarboven bevond zich een band met geelbeige zandleem met roestvlekjes (L4). Het bovenste pakket was bruingrijze zandleem, doorspekt met roestvlekjes (L3).

Figuur 25: Gracht S29 in sleuf 14.

Figuur 26: Coupetekening van gracht S29.

Figuur 27: Coupe op gracht S29 in sleuf 14.

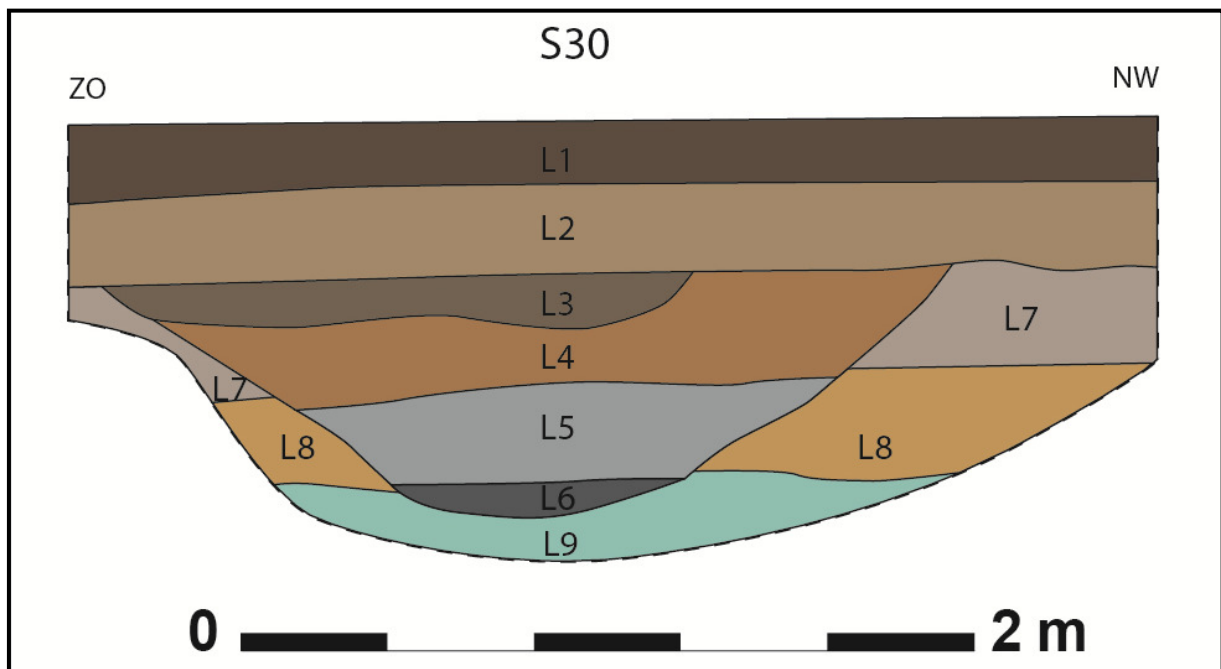
Gracht S30 had een breedte van 110cm. De vulling van bruinigrijze zandleem bevatte veel roestkleurige vlekken, alsook een baksteenbrokje. De gracht bereikte een diepte van 70cm. Ook hier was in coupe een gelaagdheid te zien. De onderste laag bestond uit donkergrijze zandleem (L6). Het pakket hoger was lichter grijs van kleur en vertoonde enkele roestkleurige vlekken (L5). Daarboven bevond zich een bruinrijze pakket met heel veel roestkleurige vlekjes (S4) dat deels nog bedekt werd door een gelijkaardige maar iets bruinere laag (L3).

Figuur 28: Gracht S30 in sleuf 14.

Figuur 29: Coupe op gracht S30 in sleuf 14.

Figuur 30: Coupetekening van gracht S30.

6.2.2.8. Proefsleuf 15

Proefsleuf 15 lag ongeveer 9m ten O van sleuf 14 en kende eenzelfde oriëntatie. Deze sleuf was 48,95m lang (oppervlakte 91,30m²). Het archeologisch niveau werd bereikt op circa +4,85m TAW in het Z en op +4,66m TAW in het N. Het maaiveld lag op +5,45m TAW.

In het noorden van proefsleuf 15 werden twee parallelle grachten aangetroffen met een ZW-NO oriëntatie en een tussenliggende afstand van 3m. Hun breedte bedroeg respectievelijk 225cm en 140cm. Zowel S31 als S32 hadden een donkere bruigrijze zandlemen vulling met roestkleurige vlekken, maar bij S31 was nog een bruinere kern zichtbaar met moederbodemvermenging.

6.2.2.9. Proefsleuf 16

Ongeveer 11m ten O van proefsleuf 15 werd proefsleuf 16 aangelegd. Deze sleuf was NNW-ZZO georiënteerd en was 49,31m lang (oppervlakte 97,01m²). De sleufdiepte bevond zich op +4,85m TAW in het Z en op +4,65m TAW in het N, terwijl het maaiveld zich op circa +5,45m TAW bevond.

Deze sleuf leverde twee ZW-NO georiënteerde grachtstructuren op. S33, in het Z van de sleuf, was circa 200m breed en had een donkere grijsbruine vulling van zandleem met een blekere kern met moederbodemvermenging.

S34, in het N van de sleuf, had een breedte van circa 290cm. De zandlemen vulling was donker grijsbruin en vertoonde eveneens een bruinere kern door moederbodemvermenging.

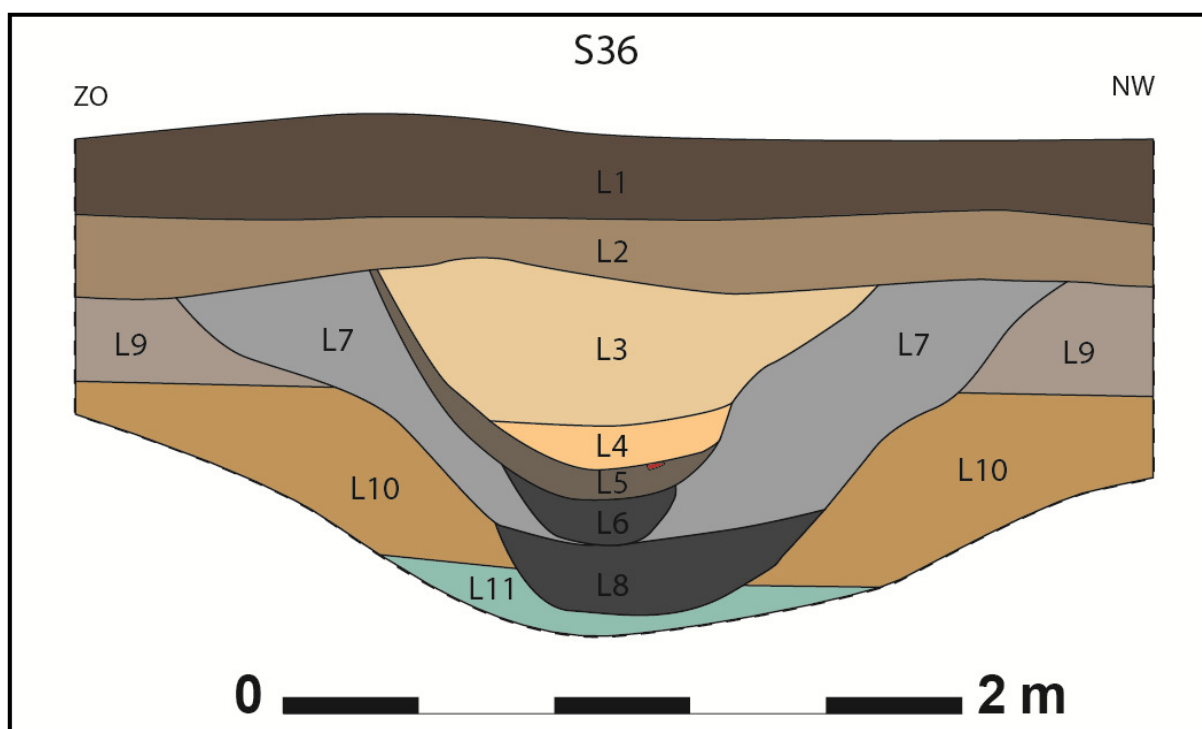
6.2.2.10. Proefsleuf 17

Ongeveer 11m meer oostwaarts bevond zich proefsleuf 17. De oriëntatie was dezelfde als bij andere sleuven van zone II, namelijk NNW-ZZO. De lengte van de sleuf bedroeg 43,81m (oppervlakte: 85,68m²) en de diepte circa +4,90m TAW. Het maaiveld bevond zich op +5,75m TAW in het Z, op de plaats waar het terrein opgehoogd is met aarde uit de zuidelijke gracht, en op +5,50m TAW ter hoogte van de rest van de sleuf.

In het Z van de sleuf bevond zich een ZW-NO georiënteerde grachtstructuur, S36. De gracht was circa 270cm breed en ging 100cm diep. De randen hadden een donkere bruinigrijze kleur met roestkleurige vlekjes; de scherp afgelijnde bleke kern bestond uit verspitte moederbodem. De coupe maakte duidelijk dat deze grachtstructuur twee gebruiksfasen heeft gekend. In een eerste fase was de gracht circa 100cm diep. Het onderste vullingspakket (L8) bestond uit laagjes donkergrijs lemig zand, vermoedelijk ontstaan door natuurlijke inspoeling. Vanaf de zijanten slibde de gracht dan geleidelijk dicht (L7). Dit pakket bestond uit bruinigrijze zandleem met vele roestkleurige vlekken. In een tweede fase werd de gracht opnieuw wat uitgegraven, ditmaal tot een diepte van circa 80cm, waarna het proces van natuurlijke inspoeling zich opnieuw kon herhalen (L6 en L5). Op een bepaald moment werd de gracht dan gedempt, eerst met een laag groenoranje zandleem, vervolgens met een pakket beige zand (L4 en L3). Er werd geen vondstmateriaal gerecupereerd, maar in L5 was wel een baksteenbrokje zichtbaar. Onmiddellijk ten Z van S36 was bij het afgraven een scherp afgelijnde grijze verkleuring zichtbaar met heel wat ijzerconcreties. Dit spoor, S35, is hoogstwaarschijnlijk slechts een restant van de bovenliggende laag.

Figuur 31: Gracht S36 in sleuf 17. Coupetekening van gracht S36.

Figuur 32: Coupetekening van gracht S36 in sleuf 17.

Figuur 33: Coupe op gracht S36 in sleuf 17.

6.2.2.11. Proefsleuf 18

Nog 10,50m meer naar het oosten werd sleuf 18 getrokken, parallel met de andere sleuven. De sleuf werd aangelegd over een lengte van 30,54m (oppervlakte: 59,47m²). De diepte van de sleuf situeerde zich op +4,85m TAW, terwijl het maaiveld zich op circa +5,60m TAW bevond, met als uitzondering de verhoging in het uiterste zuiden tot +5,71m TAW.

Deze sleuf bracht slechts één spoor aan het licht, namelijk gracht S37. Deze ZW-NO georiënteerde structuur was circa 335cm breed en had een donkere bruingrijze zandlemen vulling met veel roestkleurige vlekjes en moederbodemvermenging. Daarbinnen tekende zich een bleke kern af van verspitte moederbodem. Uit het spoor werd een brokje rode baksteen gerecupereerd.

6.2.2.12. Proefsleuf 19

De afstand tussen proefsleuf 18 en de oostelijker gelegen proefsleuf 19 bedroeg 11m. Sleuf 19 was 20,77m lang (oppervlakte: 37,07m²) en ging tot +4,85m TAW diep. Het maaiveld bevond zich aan de verhoging in het Z op +5,85m TAW, aan de rest van de sleuf op +5,50m TAW.

Ook hier bevond zich in het uiterste Z van de sleuf een ZW-NO georiënteerde grachtstructuur, S38. Deze was ongeveer 440cm breed. De vulling van zandleem had een grijsbruine kleur en bevatte roestvlekken en ijzerconcreties.

6.2.2.13. Proefsleuf 20

Proefsleuf 20 bevond zich in de oostelijke hoek van zone II en was de enige sleuf met een ietwat afwijkende oriëntatie, namelijk NW-ZO. De sleuf was 19,07m lang (oppervlakte: 35,09m²). Het archeologisch niveau werd bereikt rond +4,65m TAW, terwijl het maaiveld zich op circa +5,45m TAW bevond.

De ZW-NO gerichte gracht S39 situeerde zich in het zuiden van de sleuf. De breedte van het spoor bedroeg ongeveer 450cm. De vulling bestond uit bruingrijze zandleem met veel roestkleurige vlekjes. Daarbinnen was een bleke kern zichtbaar van verspitte moederbodem.

7. INTERPRETATIE EN DATERING

De site situeert zich aan de Weverbosdreef in Gentbrugge. Gezien de ligging, aan de westkant van de Schelde op de overgang van alluviale klei naar zandleem en zandbodems, was er een zekere archeologische verwachting. Deze werd echter niet helemaal ingelost.

Het onderzoek leverde slechts een aantal archeologisch sporen op, voornamelijk in de vorm van grachten en greppels die te volgen waren over verschillende sleuven:

- S1 in sleuf 1 maakt hoogstwaarschijnlijk deel uit van de huidige gracht tussen beide zones. Naast brokjes baksteen bevatte deze gracht ook nog een glazen flesje, drie wandfragmenten industrieel wit aardewerk en een rode tegel met sporen van verbranding.
- De parallelle en vergelijkbare NW-ZO gerichte greppels S2 en S3 in sleuf 1 kunnen verder gevolgd worden als S5 en S6 in sleuf 2. Deze ondiep bewaarde greppelstructuren lagen op zowat 150cm tot 220cm van elkaar. In de vulling van de ene werd een stukje faïence met blauwe versiering aangetroffen, in de andere een fragment van een hard gebakken tegel. Waarschijnlijk zijn deze greppels te koppelen aan een perceelsgrens die zichtbaar is in de Atlas der Buurtwegen en die een momentopname geeft van de situatie rond 1840 (zie figuur 30).
- Gracht S4 in sleuf 1 loopt verder in sleuven 3, 4, 5 en 6, respectievelijk als S14, S19, S21 en S22. Deze circa 200cm brede NW-ZO georiënteerde gracht leverde geen vondstmateriaal op en kon niet meer gecoupeerd worden door het water in de sleuven na de hevige regenbuien. De gracht kon ook niet onmiddellijk herkend worden op oude kaarten. Een datering is dus moeilijk. Aangezien de gracht niet verder liep in zone 2 kwam hij waarschijnlijk ooit samen met de huidige gracht tussen zone I en zone II.
- Greppel S7 in sleuf 2 leek qua uitzicht op de meer zuidelijk gelegen greppels S5 en S6, maar had een andere oriëntatie, namelijk NO-ZW. De structuur liep niet door in de aangrenzende sleuven. Ook dit spoor bevatte geen dateerbaar materiaal en kon niet direct gelinkt worden aan oude bronnen.
- In het noorden van zone 2 waren twee parallelle grachten te volgen met een tussenafstand van 3m. Ze kenden geen lineair verloop: in sleuven 12 en 13 liepen ze in zuidoostelijke richting om dan ter hoogte van sleuf 4 af te buigen in

oostelijke richting en vervolgens in sleuven 15 en 16 hun baan te vervolgen in noordoostelijke richting. De meest zuidelijke gracht (S25/S26/S29/S31/S34) was 200m tot 290m breed en ging 80cm diep. De noordelijke gracht (S27/S30/S32) had een breedte van 110cm tot 140cm en was 70cm diep. In geen van deze grachten werd vondstmateriaal aangetroffen, met uitzondering van een baksteenbrokje in S30. Ze lijken ook niet voor te komen op oude kaarten. Het feit dat deze grachtstructuren niet verder lopen in zone I lijkt te suggereren dat ze ooit samen bestonden met de bestaande gracht tussen de zones, als een vertakking ervan, of dat ze een ouder verloop van diezelfde gracht vertegenwoordigen.

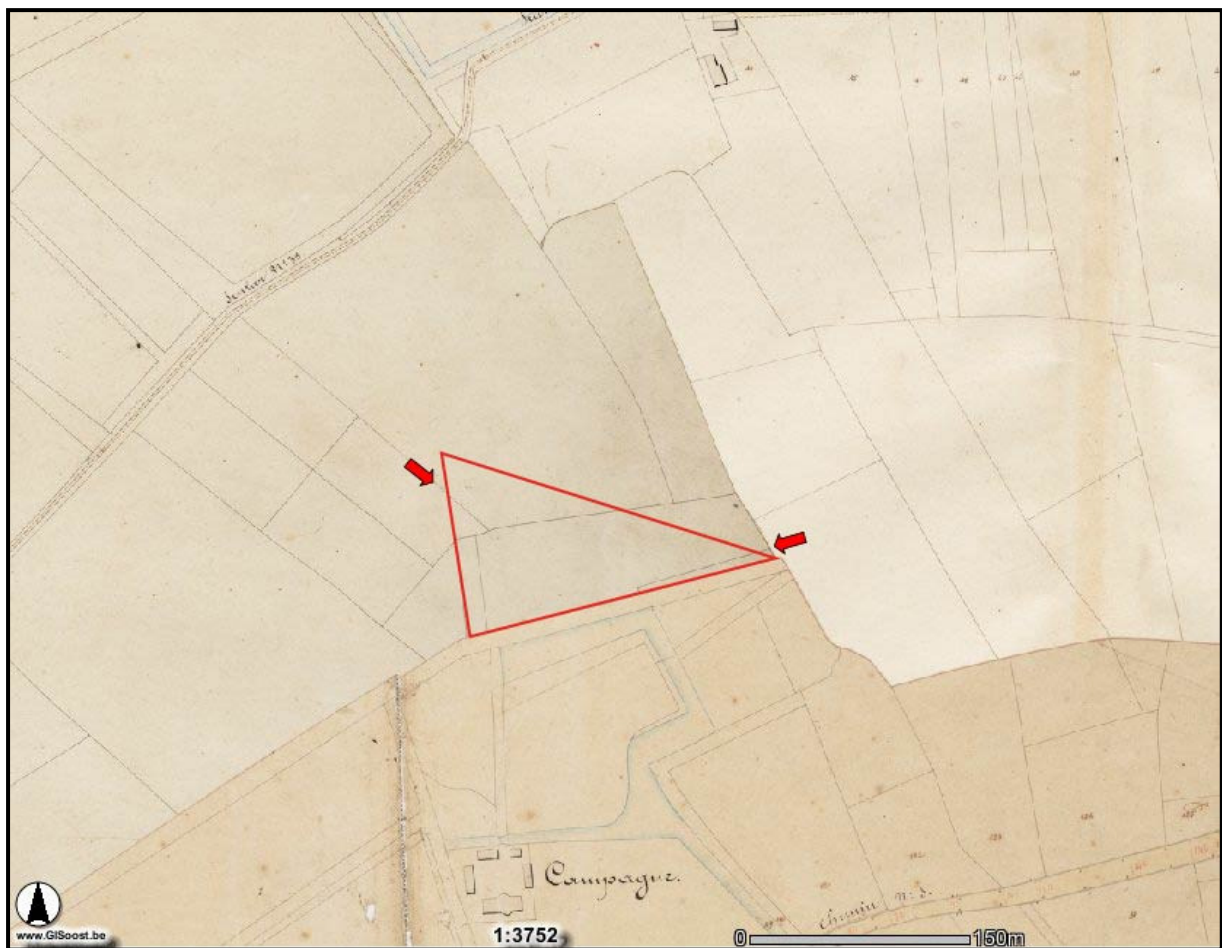
- In het uiterste zuiden van sleuven 16, 17, 18, 19 en 20 was een ZW-NO georiënteerde gracht te volgen die parallel liep met de bestaande zuidelijke gracht. Deze gracht (S33/S36/S37/S38/S39) was ter hoogte van sleuf 17 zo'n 100 cm diep en 270cm breed en verbreedde in oostelijke richting tot 450cm in sleuf 20. Dateerbaar vondstmateriaal werd ook hier niet aangetroffen. In de vulling zaten enkel twee rode baksteenbrokjes vervat. De gracht is wel weergegeven als perceelsgrens in de Atlas der Buurtwegen uit 1840 (zie figuur 34).
- Voorts waren in sleuven 9 tot en met 13 enkele N-Z georiënteerde greppelstructuren zichtbaar die waarschijnlijk te interpreteren zijn als de restanten van een oud afwateringssysteem, als voorloper van de huidige NNW-ZZO gerichte ruggen in dat deel van zone II. Slechts één spoor kreeg een spoornummer mee, S24, en werd nader onderzocht door middel van een coupe. Het bleek een diepte te hebben van 18cm.

Naast grachten en greppels werden nog een aantal andere sporen geregistreerd, maar na nader onderzoek bleken de meeste ervan een natuurlijke oorsprong te hebben. Enkel S23 lijkt antropogeen te zijn. Deze kleine kuil bevatte echter geen dateerbare elementen. Wel moet opgemerkt worden dat een aantal aangeduide sporen in zone I niet verder onderzocht kon worden door het water in de sleuven na de hevige regen. Oorspronkelijk werd gedacht aan mogelijke paalsporen, maar de enkele sporen die wel gecoupeerd werden bleken natuurlijk te zijn, net als gelijkaardige verkleuringen in zone II. Vermoedelijk zijn ook de niet gecoupeerde sporen natuurlijk van aard.

De afwezigheid van paalsporen en andere kuilen doet vermoeden dat het terrein in het verleden enkel als landbouwgebied in gebruik is geweest. De aangetroffen grachten en greppels hadden daarbij vooral een afwaterende en begrenzende functie. Gezien de

natte bodemgesteldheid is dit niet helemaal verwonderlijk. Ook vandaag nog wordt het terrein ter hoogte van de westelijke helft van zone II gekenmerkt door opeenvolgende NNW-ZZO gerichte ruggen, waartussen het water afgevoerd wordt naar de zuidelijke gracht. Tijdens het onderzoek werd nog een ouder afwateringssysteem aangesneden op deze plaats onder de vorm van parallelle N-Z gerichte greppels om de 9 tot 13m. Dit natte gebied was vermoedelijk niet echt geschikt voor bewoning.

Een precieze datering van de aangetroffen gracht- en greppelstructuren is moeilijk. Het weinige vondstmateriaal dat werd aangetroffen lijkt niet ouder te zijn dan 19de of 20ste eeuws. Enkele grachten konden gerelateerd worden aan perceelsgrenzen die weergegeven worden in de Atlas der Buurtwegen, die een momentopname geeft voor de situatie rond 1840. Het totale gebrek aan aardewerk of ander dateerbaar vondstmateriaal maakt het zeer moeilijk om de andere aangetroffen structuren te plaatsen in de tijd. Geen enkel spoor leverde echt aanwijzingen op voor een oude datering.

Figuur 34: Atlas der Buurtwegen met weergave van het plangebied en aanduiding van de aangesneden perceelsgreppel en -gracht (rode pijlen) (<http://www.gisoost.be> en MVDK nv).

8. SAMENVATTING EN AANBEVELINGEN

In het kader van de geplande bouw van een klimaatloods aan de Weverbosdreef te Gentbrugge (provincie Oost-Vlaanderen) voerde een archeologisch team van Monument Vandekerckhove nv op 4 juni, 19 juni en 20 juni 2012 een archeologische prospectie uit op het terrein. Opdrachtgever voor het onderzoek was vzw Natuurpunt. Verspreid over het terrein werden twintig proefsleuven gegraven tot op het niveau waarop de archeologische sporen zich manifesteerden.

Het archeologisch onderzoek leverde slechts een klein aantal sporen op. Met uitzondering van één kuiltje gaat het steeds om gracht- en greppelstructuren die te volgen waren over meerdere sleuven. Deze structuren bevatten nauwelijks dateerbaar vondstmateriaal. Twee greppeltjes en een gracht kunnen vermoedelijk gekoppeld worden aan twee perceelsgrenzen die te zien zijn in de Atlas der Buurtwegen uit 1840. De andere structuren konden niet direct gelinkt worden aan oude kaarten. Geen enkel spoor leverde echt aanwijzingen op voor een oude datering. Vermoedelijk is het terrein in het verleden enkel als landbouwgebied in gebruik is geweest, waarbij de grachten en greppels een afwaterende en begrenzend functie hadden.

Gezien de lage sporendensiteit, het ontbreken van echte nederzettingssporen en het quasi ontbreken van dateerbaar archeologisch vondstenmateriaal, wordt het niet noodzakelijk geacht om een archeologisch vervolgonderzoek te adviseren voor de site. Deze aanbeveling heeft geen enkele bindende kracht, maar dient als advies voor de bevoegde overheid, Dienst Stadsarcheologie Stad Gent, die uiteindelijk beslissingsrecht heeft over het vervolgtraject.

9. LITERATUUR

- Uitgegeven bronnen

- VAN RANST E. & SYS C., 2000

Van Ranst E. & Sys C., 2000, *Eenduidige legende voor de digitale bodemkaart van Vlaanderen (schaal 1:20 000)*, Gent.

- Internetbronnen

- Agentschap voor Geografische Informatie:

<http://geo-vlaanderen.agiv.be/geo-vlaanderen/ikonos/#>

<http://geo-vlaanderen.agiv.be/geo-vlaanderen/bodemkaart/>

- Onroerend Erfgoed:

<http://inventaris.onroerenderfgoed.be/dibe/geheel/21115>

<http://cai.erfgoed.net>

- Provincie Oost-Vlaanderen:

<http://www.gisoost.be>

10. BIJLAGEN

- Situeringsplan
- Overzichtsplan
- Profielen

Archeologisch vooronderzoek Gentbrugge - Weverbosdreef 2012

Situeringssplan

- Zones
- Sleuven
- Kijkvensters

Verg.nr. 2012/197
Coördinaten in Lambert 72

GROUP
MONUMENT

Archeologisch
vooronderzoek
Gentbrugge -
Weverbosdreef
2012

Überblick

	Kuilen		Verdiepingen
	Greppel- en grachtstructuren		Profielen
	Natuurlijke sporen		Coupes
	Oud afwateringssysteem		

Verg.nr. 2012/197

Coördinaten in Lambert 72

GROUP
MONUMENT

